

اثر اسانس گیاه مشگک بر درد القا شده با مدل صفحه داغ در موش‌های صحرایی نر بالغ

مهدى عباس نژاد^۱، محمد صوفی آبادی^۲، علی مصطفوی^۳، راضيه کوشکى^۴، محسن یحيى پور^۵

^۱ استاد، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

^۲ استادیار، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

^۳ استاد، گروه شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

^۴ دانشجوی دکتری، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

^۵ کارشناس ارشد، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

نشانی نویسنده مسئول: کرمان، دانشگاه شهید باهنر، دانشکده علوم، گروه زیست شناسی، مهدی عباس نژاد

E-mail: mabbas@mail.uk.ac.ir

وصول: ۹۳/۳/۱۰، اصلاح: ۹۳/۴/۸، پذیرش: ۹۳/۲/۷

چکیده

زمینه و هدف: گیاه مشگک از گیاهان دارویی معطر و بومی ایران است که در طب سنتی برای کنترل عفونت، کاهش اضطراب و کاهش درد مورد استفاده قرار می‌گیرد. از آنجا که اثرات ضد درد این گیاه به صورت تجربی مورد مطالعه قرار نگرفته است، هدف از مطالعه حاضر بررسی اثرات ضددردی گیاه مشگک می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی از ۸۴ سر موش نر نژاد ویستان استفاده شد. موش‌ها به طور تصادفی به ۶ گروه (n=8) شامل: کنترل، مرفین (کنترل مثبت) و گروه‌های دریافت کننده اسانس گیاه مشگک (۰/۰۶، ۰/۱۲۵، ۰/۲۵ و ۰/۵ میلی لیتر بر کیلوگرم وزن بدن) تقسیم شدند. آزمون صفحه داغ برای ارزیابی اثرات ضددرد مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این پژوهش با استفاده از نرم افزار اس.پی.اس. مورد تحلیل قرار گرفت. جهت مقایسه گروه‌های مورد آزمایش از آزمون توکی استفاده گردید. سطح معنی داری <0/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: تزریق غلظت ۰/۵ میلی لیتر بر کیلوگرم اسانس گیاه مشگک به شکل مؤثری حساسیت به درد را در مقایسه با گروه کنترل کاهش داد. در گروه دریافت کننده غلظت ۰/۰۵ میلی لیتر بر کیلوگرم اسانس تأخیر شروع درد در زمان‌های ۱۲۰ و ۱۶۰ دقیقه بعد از تزریق افزایش معنی داری نسبت به کنترل نشان داد. همچنین، غلظت ۰/۰۵ میلی لیتر بر کیلوگرم اسانس در زمان ۱۲۰ دقیقه پس از تزریق منجر به کاهش درد در مقایسه با گروه کنترل شد.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های این پژوهش اسانس گیاه مشگک دارای خواص ضد درد بوده و در برخی غلظت‌های مورد استفاده می‌تواند منجر به کاهش حساسیت به درد در مدل صفحه داغ گردد.

واژه کان کلیدی: مشگک، درد، آزمون صفحه داغ، موش صحرایی نر بالغ

مقدمه

قارچ‌های انگلی پوست انسان جلوگیری می‌کنند. برای مثال در آزمایشات داروشناسی و زیستی از گونه اسمیلیس (ismaelis) اثرات ضدمیکروبی و ضد قارچی و نیز اثر تسکین‌دهنده گزارش شده است (۱۰، ۱۱). در تحقیق اخیری که توسط حاجی هاشمی و همکاران انجام شده است اثرات ضداضطرابی مشگک نیز گزارش گردیده است (۹). در مطالعه قبلی توسط مصطفوی و همکاران ترکیبات اصلی موجود در انسان این گیاه را با روش‌های گاز کروماتوگرافی (GC-FID و GC/MS) گزارش شده است، ترکیبات عمدۀ انسان شامل آلفاگیک آلدئیدهای (aliphatic aldehydes)، مونوتريپن‌ها مانند لیمونن (limonene)، سیترونال (Citronellal)، ترپینولن (terpinolene)، میرسن (myrcene)، آلفاپین (α-pinene)، پیولگان (pulegone)، پی سایمین (p-cymene) و همچنین کومارین‌هایی مانند پنگولین (pangolin) می‌باشد (۱۲). از آن جایی که آنالیز ترکیبات مؤثر گیاه مشگک در مطالعه گذشته‌ها (۱۲) نشان‌دهنده وجود برخی ترکیبات ضددرد در انسان این گیاه می‌باشد (۱۳-۱۵) و با توجه به مصرف این گیاه بهطور عامیانه و سنتی در رفع برخی از دردها در کشورمان و همچنین عدم وجود مستندات پژوهشی در این زمینه، برای اثبات و یا رد اثر ضددردی گیاه مذکور به روش علمی، هدف از مطالعه حاضر بررسی اثر ضددردی انسان تهیه شده از بخش‌های هوایی گیاه مشگک بر درد القا شده با مدل صفحه داغ، در موش‌های صحرائی نر بالغ می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی از ۴۸ سر موش نر ثرا ویستار با محدوده وزنی ۳۰۰-۲۵۰ گرم با دامنه سنی ۱۰-۱۲ هفته استفاده شد. موش‌ها تحت سیکل ۱۲ ساعت تاریکی، ۱۲ ساعت روشنایی در شرایط دمایی کنترل شده (۲۱±۲ درجه سانتیگراد) نگهداری شدند و به جز در حین آزمایش آزادانه به آب و غذا دسترسی داشتند.

درد یک احساسناخوشايند است که با آسيب واقعی یا بالقوه بافت همراه است. به علت پيچيدگی و تظاهرات چند گانه درد، درمان درد حاد و مزمن همواره به عنوان يك موضوع چالش برانگيز در تحقیقات بالینی و تجربی مطرح می باشد (۱، ۲). در حال حاضر رویکرد اصلی کنترل درد استفاده از داروهای ضد درد حاوی ترکیبات اپیوئیدی و ترکیبات ضددرد غیر استروئیدی می-باشد (۳، ۴). اما اخیراً توجه به کنترل درد با روش گیاه درمانی بیشتر شده است (۵، ۶). داروهای گیاهی معمولاً انسان یا عصاره گیاهان موجود در طبیعت می‌باشند؛ که به عنوان منابع غنی مواد مؤثر در درمان بسیاری از بیماری‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. در دسترس بودن، هزینه کمتر و عوارض جانبی پایین گیاهان دارویی منجر به تحقیقات متعددی برای دستیابی به ترکیبات جدید ضد درد بر پایه استفاده از گیاهان گردیده است (۷، ۸).

يکی از گیاهانی که در طب سنتی برای آن خواص درمانی فراوانی ذکر شده است مشگک با نام علمی Ducrosia anethifolia (Dc.) Boiss دارویی، دوساله و از خانواده چتریان است. این گیاه دارویی معطر در مناطقی از آفریقا و آسیا به ویژه ایران پراکنده می‌باشد و در مناطق کوهستانی و هموار به صورت خودرو رشد می‌کند. جنس داکروزیا (Ducrosia) در ایران دارای سه گونه Alava D. assadi و D. flabellifolia Boiss و D. anethifolia Boiss می‌باشد. در طب سنتی ایران این گیاه، به ویژه بخش‌های هوایی آن، جهت تسکین دردهای مختلف مانند سردرد، کمردرد، قولنج، درمان التهابات جدار داخلی بینی و سرماخوردگی مورد استفاده قرار می‌گیرد (۹). از گونه‌های این جنس خواص شل کننده عضلانی، ضدافسردگی و همچنین اثرات ضدمیکروبی علیه باکتری‌های گرم مثبت، مخمرها و برخی درماتوفیت‌ها گزارش شده است (۱۰). قسمت‌های هوایی گیاه مشگک حاوی انسان بوده که به طور مؤثری از رشد

فارماکولوژیک غیراوپیوئیدی به آسانی قابل تشخیص می- باشد. در این آزمون رفتاری، تأخیر پاسخ‌های رفتاری از قبیل پرش، تکان دادن پا و یا لیسیدن کف پا به عنوان معیار سنجش حساسیت به درد در نظر گرفته می‌شود. در این پژوهش با قرار دادن حیوان بر صفحه داغ ثبت زمان آغاز می‌شد، به محض پریدن و یا لیسیدن پا ثبت زمان متوقف و حیوان از دستگاه خارج می‌شد. از لحظه قرارگیری حیوان بر روی صفحه داغ تا واکنش لیسیدن کف پا و یا لگدزن به عنوان زمان تأخیر شروع درد در نظر گرفته شد. همچنین زمان Cut-off به منظور جلوگیری از خدمات احتمالی ۳۰ ثانیه در نظر گرفته شد (۱۶).

روش اجرای آزمون

به هنگام آزمایش با توجه به دوز مورد نظر، انسانس با نرمال سالین رقیق و با حجم ۰/۵ میلی لیتر به درون صفاق حیوانات تزریق شد. از داروی مر芬ین سولفات با دوز ۷/۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن هم به عنوان کترول مثبت استفاده شد. ۱۲ ساعت قبل از آزمون، حیوانات به منظور عادت به شرایط محیط به محل آزمایش در یک اتاق آرام منتقل و پس از تزریق داخل صفاقی نرمال سالین، مر芬ین سولفات و انسانس در دوزهای مختلف به هر یک از گروه‌ها، در زمان‌های یک، دو، سه و چهار ساعت پس از تزریق انسانس، حیوانات بر روی صفحه داغ (۵۲±۱) گذاشته شده و سپس رفتار درد جانور مورد بررسی قرار گرفت.

محاسبات آماری: نتایج این پژوهش با استفاده از نرم افزار اس.بی.اس.اس. مورد تحلیل قرار گرفت. جهت مقایسه گروه‌های مورد آزمایش از آزمون آنوا و متعاقب آن از آزمون توکی استفاده گردید. سطح معنی‌داری $P<0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

آنالیز نتایج به دست آمده با استفاده از آزمون آنوا

روش انسانس‌گیری

جمع‌آوری نمونه‌ها در مرحله گل‌دهی در فصل بهار از منطقه مهدی آباد از توابع بردسیر در ارتفاع ۲۶۵۰ متری از سطح دریا انجام شد. برروی نمونه‌های جمع‌آوری شده عمل تقطیر با آب و بخار در مخزن فولاد ضدزنگ انجام شد. در این روش قسمت‌های هوایی مشگک همراه با آب درون دیگ پخت قرار داده شد و عمل تقطیر انجام گرفت. زمان عمل تقطیر چهار ساعت بود. در ضمن تقطیر پارامترهایی از قبیل فشار درجه حرارت و سرعت تقطیر کترول شد. فرایند تقطیر تا جمع آوری عصاره ادامه پیدا کرد. انسانس جمع آوری شده بر روی عصاره پس از جدا شدن از عصاره توسعه سولفات‌های سدیم در یخچال تا موقع استفاده و آنالیز نگهداری شد.

گروه‌های مورد آزمایش

حیوانات به صورت تصادفی به شش گروه هشت‌تایی تقسیم شدند:

گروه کترول: در این گروه نرمال سالین به عنوان حلال داروها با حجم ۰/۵۰۰ به صورت درون صفاقی تزریق شد.

گروه مرفنین: به این گروه آمپول مرفنین سولفات (تماد-ایران) با دوز ۷/۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت داخل صفاقی تزریق شد.

گروه‌های دریافت کننده انسانس: به این گروه‌ها انسانس‌گیاه مشگک در دوزهای ۰/۰۶، ۰/۱۲۵، ۰/۲۵ و ۰/۵ میلی لیتر بر کیلوگرم به صورت داخل صفاقی تزریق گردید.

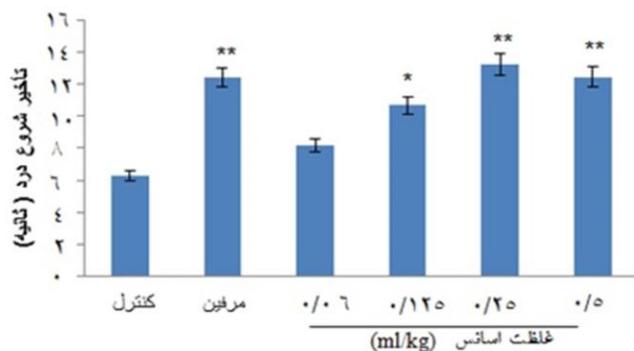
آزمون صفحه داغ (Hot-Plate Test)

به منظور ارزیابی اثرات ضددرد گیاه مشگک از آزمون صفحه داغ استفاده شد. آزمون صفحه داغ دستگاهی با محفظه استوانه شکلی از جنس فایبر گلاس قابل مشاهده، دارای صفحه فلزی سیاه رنگ می‌باشد که می‌توان آن را در یک درجه حرارت مناسب و ثابتی تنظیم نمود. در دمای ۵۲ تا ۵۵ درجه سانتیگراد صفحه داغ، بی-دردی حاصل از اوپیوئیدها و دیگر ضددردهای

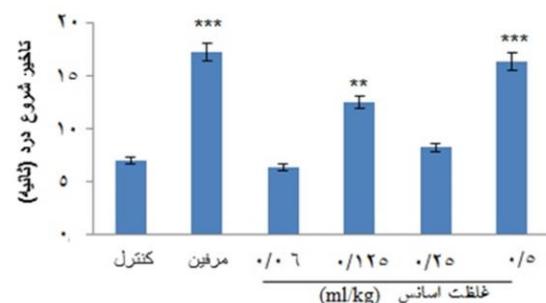
غلظت های $0/5$ و $0/25$ میلی لیتر بر کیلوگرم $(12/5 \pm 1/2)$ در مقایسه با گروه کنترل منجر به افزایش تأخیر شروع رفتار درد شد ($P < 0.01$). همچنین در گروه دریافت کننده دوز $0/125$ میلی لیتر بر کیلوگرم (10 ± 0.9) انسانس، تأخیر معنی داری در زمان لیسیدن پا و یا پریدن حیوان ناشی از درد گرمایی صفحه داغ نسبت به گروه کنترل مشاهده شد ($P < 0.05$). (نمودار ۲).

در سومین ساعت بعد از تزریق، انسانس مشگک در دوز $0/5$ میلی لیتر بر کیلوگرم $(11/8 \pm 1/1)$ باعث افزایش زمان تأخیر شروع درد ناشی از حرارت صفحه داغ شد؛ که در این بازه زمانی این اثر ضددردی قویتر از مرفین و افزایش معنی دار نسبت به گروه کنترل نشان داد

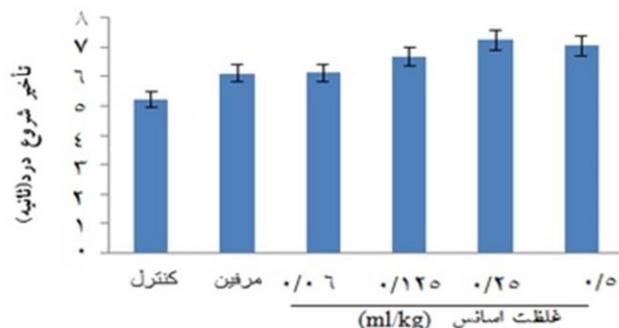
و سپس آزمون توکی نشان داد که غلظت $5/0$ میلی لیتر بر کیلوگرم (17 ± 0.5) انسانس گیاه مشگک در زمان 60 دقیقه بعد از تزریق منجر به افزایش معنی دار تأخیر در لیسیدن پا و یا پریدن حیوان ناشی از درد گرمایی صفحه داغ در مقایسه با گروه کنترل شد ($P < 0.001$). همچنین تأخیر شروع درد در گروه دریافت کننده غلظت $0/125$ میلی لیتر بر کیلوگرم (12 ± 0.5) انسانس نیز افزایش معنی داری نسبت به گروه کنترل نشان داد ($P < 0.01$). در این بازه زمانی، مرفین با غلظت $7/5$ میلی لیتر بر کیلوگرم $(17/5 \pm 1)$ نیز در مقایسه با گروه کنترل سبب افزایش قابل توجه زمان تحمل حیوانات به درد شد ($P < 0.001$) (نمودار ۱). در زمان 120 دقیقه بعد از تزریق، انسانس گیاه مشگک در

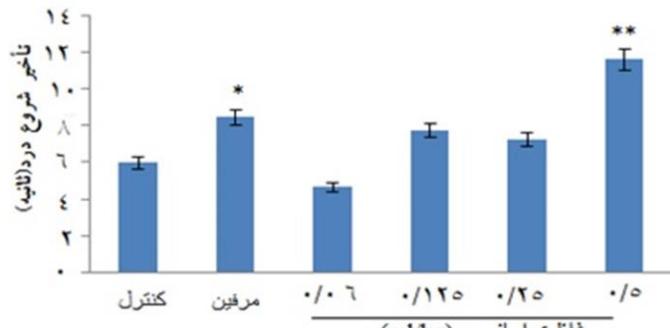
نمودار ۲: اثر غلظت های مختلف انسانس گیاه مشگک و مرفین بر تأخیر در شروع درد ناشی از حرارت صفحه داغ در زمان 120 دقیقه بعد از تزریق ($n=8$).
($P < 0.01$) و *($P < 0.001$) در مقایسه با گروه کنترل

نمودار ۱: اثر غلظت های مختلف انسانس گیاه مشگک و مرفین بر تأخیر در شروع درد ناشی از حرارت صفحه داغ در زمان 60 دقیقه بعد از تزریق
***($P < 0.001$) و **($P < 0.01$) در مقایسه با گروه کنترل

نمودار ۴: اثر غلظت های مختلف انسانس گیاه مشگک و مرفین بر تأخیر در شروع درد ناشی از حرارت صفحه داغ در زمان 240 دقیقه بعد از تزریق ($n=8$) در مقایسه با گروه کنترل

نمودار ۳: اثر غلظت های مختلف انسانس گیاه مشگک و مرفین بر تأخیر در شروع درد ناشی از حرارت صفحه داغ در زمان 180 دقیقه بعد از تزریق
*($P < 0.05$) و **($P < 0.01$) در مقایسه با گروه کنترل

شناسایی شده است، درد القا شده به وسیله کاپسایسین و گلوتامات را کاهش می‌دهد^(۱۳). گلوتامات در انتهای محیطی و مرکزی اعصاب تری ژمینال و عقده عصبی ریشه خلفی نخاع وجود دارد، پاسخ درد القا شده به وسیله گلوتامات دارای مکان‌های عمل محیطی، نخاعی و بالای نخاع بوده و از طریق گیرنده هایان. ام. دی. آ. و غیر ان. ام. دی. آ. صورت می‌گیرد. بنابراین، مهار رفتار درد در این حالت می‌تواند نتیجه بر همکنش میان سیترونال با سیستم گلوتامینترزیک و تأییدی بر اثرات ضددرد محیطی و مرکزی سیترونال باشد^(۱۳). مونوترپن لینالول (Linalool) موجود در انسان این گیاه نیز باعث کاهش پردردی گرمایی القا شده به وسیله گلوتامات پروستاگلاندین ۲ (PGE₂) می‌گردد. این مونوترپن پاسخ تند القا شده به وسیله ایترولوکین بتا و فاکتور نکروز دهنده تومور آلفا (TNF-α) را کاهش می‌دهد. همچنین این ترکیب باعث کاهش درد در پاسخ به کاربرد مستقیم میانجی های التهابی می‌گردد^(۲۳). انسان گیاه مشگک همچنین حاوی پالیگون (pulegone) می‌باشد. این مونوترپن نیز خواص ضددرد دارد و باعث افزایش زمان واکنش به حرکت حرارتی در آزمون صفحه داغ می‌گردد^(۱۴). همچنین سامین (p-cymene) موجود در انسان این گیاه تأثیر شروع درد را در فازهای اوّل و دوم تست فرمالین افزایش می‌دهد. این امر نشان دهنده اثرات مونوترپن مذکور بر هر دو نوع درد نوروزنیک (مرکزی) و التهابی (محیطی) می‌باشد^(۱۵). برای لیمون (Limonene) دیگر مونوترپن شاخص موجود در این گیاه نیز اثرات ضدالتهابی گزارش شده است. تحقیقات نشان می‌دهند مصرف خوارکیلیمون قادر به مهار پاسخ التهابی القا شده به وسیله ال. پی. اس. (LPS) می‌باشد. همچنین مصرف این ترکیب باعث مهار تولید نیتریک اسید، گاما ایترفرون و ایترولوکین ۴ (IL4) می‌گردد^(۲۴). بنابراین، با توجه به مستندات فوق، احتمالاً نامزد اصلی برای توجیه حالت تسکینی گیاه مشگک ترکیبات مونوترپن موجود در

نمودار (۳).^(۲۰)

۲۴۰ دقیقه بعد از تزریق انسان بین هیچ یک از گروههای مورد آزمایش تفاوت معنی داری در تأخیر شروع درد مشاهده نگردید (نمودار ۴).

بحث

نتایج تحقیق حاضر که براساس استفاده از آزمون صفحه داغ صورت گرفت نشان داد که تزریق درون صفاقی انسان گیاه مشگک تأخیر بروز دردحرارتی را در بازه‌های زمانی ۶۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ دقیقه پس از ایجاد درد در موش‌های صحرایی به طور معنی داری افزایش می‌دهد. اثرات ضددردی مشاهده شده انسان در اوّلین ساعت بعد از تزریق نشان دهنده اثر انسان بر گیرنده های درد و کاهش تحریک این گیرنده ها می‌باشد^(۱۷، ۱۸). همچنین با توجه به تداوم اثر کاهش درد توسيط انسان در ساعات دوم و سوم در برخی دوزهای استفاده شده اثر محیطی و ضدالتهابی گیاه مشگک هم قابل بررسی می‌باشد. داروهای ضددرد با اثر محیطی مانند آسپرین باعث کاهش رهایش میانجی های التهابی از قبل پروستاگلاندین‌ها، هیستامین، و سایر اتاکوئیدها می‌گردد؛ در حالی که داروهای با اثر مرکزی عمدتاً از طریق کاهش انتقال در مسیرهای انتقال به بالا و مراکز تفسیر آن در نخاع و یا بالاتر از نخاع مانند ساقه مغز عمل می‌کنند^(۲۱-۱۹).

تا به حال تحقیقی در رابطه با اثر ضددرد انسان گیاه مشگک صورت نگرفته است؛ بنابراین، در توجه اثر ضددرد مشاهده شده باید ترکیبات موجود در انسان این گیاه مورد بررسی قرار گیرد. همان‌گونه که گفته شد در انسان گیاه مشگک ترکیبات متعدد زیستی فعالی که بر سیستم عصبی هم اثرگذار می‌باشند، وجود دارد. مهمترین آنها را مونوترپن‌هاتشکیلمی دهنده. اخیراً گزارش شده که ۹۰٪ از عصاره‌های با اثر تسکینی، دارای انواع مونوترپن-هامی باشند^(۲۲). برای مثال مشخص شده، تزریق درون صفاقی سیترونال، که در انسان گیاه مشگک نیز

مشابهی جهت مقایسه با نتایج این پژوهش در دسترس نمی‌باشد. با این حال، وجود برخی ترکیبات ضلدرد در انسان این گیاه(۱۲)، بیان برخی اثرات این ترکیبات بر سیستم عصبی در سایر مطالعات (۱۳-۱۵) و همچنین نتایج حاصل از این پژوهش تأیید کننده خواص ضلدردی انسان گیاه مشگک می‌باشد. در هر صورت، پیشنهاد می‌شود به منظور اثبات اثرات ضلدردی گیاه مورد مطالعه از سایر روش‌های تحقیقاتی و دیگر شیوه‌های القای درد نیز استفاده گردد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از معاونت پژوهشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه شهید باهنر کرمان به دلیل حمایت مالی از این مطالعه تشکر و قدردانی می‌گردد.

ساختار این گیاه می‌باشد. از آنجایی که انسان گیاه مشگک در دوزهای کم مورد استفاده، به طور قابل توجهی در مقایسه با داروی مورفین با دوز ۷/۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن، درد را تخفیف داده است؛^۶ این اثر خود را اعمال ترکیبات مؤثر ضلدردی آنانز طریق فعال شدن مسیرهای اوپیوئیدی در سیستم عصبی مرکزی اثر خود را اعمال می‌کنند. در همین راستا مشخص شده، اثرات ضلدرد ایجاد شده با پی سامین(p-cymene) به وسیله نالوکسان (naloxone) مهارکننده غیرانتخابی گیرنده‌های اوپیوئیدی معکوس می‌گردد (۱۵).

همان‌طور که عنوان شد در تحقیقات صورت گرفته تاکنون اثرات ضلبارکتریایی، ضلقارچی و ضلاضطرابی گیاه مشگک مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش برای اولین بار اثرات ضلدرد گیاه مشگک با مدل آزمون صفحه داغ مورد بررسی قرار گرفت. تحقیق

References

1. Khotib J, Narita M, Suzuki M, Yajima Y, Suzuki T. Functional interaction among opioid receptor types: Upregulation of mu- and delta-opioid receptor functions after repeated stimulation of kappa-opioid receptors. *Neuropharmacology*. 2004;46(4):531-40.
2. Lee Y, Lee CH, Oh U. Painful Channels in Sensory Neurons. *Mol Cells*. 2005; 20(3): 315-24.
3. Hochain P, Capet C, Colin R. [Digestive complications of aspirin]. *Rev Med Interne*. 2000; 21(1): 50s-9s.
4. Shakiba-Dastgerdi A, Rafieian-kopaei M, Jivad N, Sedehi M, Yousefi-Darani M, Shirani F. Effect of hydro alcoholic extract of Anethumgraveolensleaves on time response to pain stimuli in mice. *J Shahrekord Univ Med Sci*. 2013; 15(2): 70-6. [Persian]
5. HejazianSH,DashtiMH, Salami A.The analgesic effect of alcoholic extract of Carum copticum (L.)C. B. Clarke onchonronic pain in mice.Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants.2008; 23(4):467-76.[Persian]
6. Foss JF. A review of the potential role of methylnaltrexone in opioid bowel dysfunction. *Am J Surg*. 2001; 182(5A Suppl):19s-26s.
7. Elisabetsky E, Amador TA, Albuquerque RR, Nunes DS , Carvalho Ado C. Analgesicactivity of Psychotriacolorata (Willd. Ex R. & S.)Muell.Arg.alkaloids.J Ethnopharmacol. 1995; 48(2): 77-83.
8. Castellsague J, Riera-Guardia N, Calingaert B, VarasLorenzo C, Fourrier-Reglat A, Nicotra F, Sturkenboom M, Perez-Gutthann S; Safety of Non-Steroidal Anti-Inflammatory Drugs (SOS) Project.Individual NSAIDs and Upper Gastrointestinal Complications.Drug Saf. 2012; 35(12): 1127-46.
9. Hajhashemi V, Rabbani M, Ghanadi A, Davari E. Evaluation of antianxiety and sedative effects of essential oil of *Ducrosiaanethifolia* in mice.Clinics. 2010;65(10): 1037-42.
10. Janssen AM, Scheffer JJ, Baerheim Svendsen A, Aynehchi Y. The essential oil of *Ducrosiaanethifolia* (DC.)Boiss.Chemical composition and antimicrobial activity. *Pharm Weekbl Sci*. 1984; 6(4): 157–60.
11. 11. Stavri M, Mathew KT, Bucar F, Gibbons S. Pangelin, an antimycobacterial coumarin from *Ducrosiaanethifolia*. *Planta Med*. 2003; 69(10): 956–9.
12. Mostafavi A, Shamsipur T, Afzali D, Mirtadzadini SM. Chemical Composition of the Essential Oil of *Ducrosiaanethifolia* (DC.) Boiss. from Kerman Province in Iran. *J Essential Oil Res*. 2010; 22(4):300-2.
13. Quintans-Júnior LJ1, Melo MS, De Sousa DP, Araujo AA, Onofre AC, Gelain DP, Gonçalves JC, Araújo

- DA,Almeida JR, Bonjardim LR. Antinociceptive effects of citronellal in formalin, capsaicin and glutamate-induced orofacial nociception in rodents and its action on nerve excitability. *J Orofac Pain*. 2010; 24(3): 305-12.
14. de Sousa DP, Nóbrega FF, de Lima MR , de Almeida RN. Pharmacological activity of (R)-(+)-pulegone, a chemical constituent of essential oils. *Z Naturforsch C*. 2011;66(7-8):353-9.
 15. Santana MF, Quintans-Junior LJ, Cavalcanti SCH, Oliveira MGB, Guimarães AG, Cunha ES, Melo MS, Santos MRV, Araújo AAS, Bonjardim LR. p-Cymene reduces orofacial nociceptive response in mice. *Braz J Pharmacol*. 2011; 21(6):1138-43.
 16. Azhdarizarmehri H, Haidari-Oranji N, Soleimani N , Sofiabadi M. Effects of lidocaine injections into the rostral ventromedial medulla on nociceptive behaviors in hot-plate and formalin tests in rats. *Koomesh*. 2013; 14(4): 490-6. [Persian]
 17. Hunskaar S, Hol K. The formalin test in mice: dissociation between inflammatory and non- inflammatory pain. *Pain*. 1987; 30(1):103-14.
 - 18.Coderre TJ, Vaccarino AL, Melzack R. Central nervous system plasticity in the tonic pain response to subcutaneous formaline injection. *Brain Res*. 1990; 535(1): 155-8.
 19. Nasri S, Shahi Sadrabadi F, Kamalinejad M , Rabbani T. Investigation of the possible mechanism of antinociceptive effect of Apium graveolens hydroalcoholic fruits extract. *Arak Medical University Journal (AMUJ)* . 2012; 15(64): 66-75.[Persian]
 20. Sepehri GR, Sheibani V, Pahlavan Y, Afarinesh Khaki MR, Esmail Pour Bezenjani K, Pahlavan B. Effect of Interacerebroventricular Injection of Aqueous Extract of Origanum Vulgare L. ssp. viride on Pain Threshold in Male Rats. *Res J Med Sci*. 2011; 11(1): 52-8.
 21. Coggasheall RE, Carleton SM. Receptor localization in the mammalian dorsal horn and primary afferent neurons. *Brain Res Rev*. 1997; 24(1): 28-66.
 22. Guimarães AG, Quintans JS, Quintans LJ Jr. Monoterpenes with analgesic activity a systematic review. *Phytother Res*. 2013; 27(1): 1-15.
 23. Batista PA1, Werner MF, Oliveira EC, Burgos L, Pereira P, Brum LF, Story GM, Santos AR. The Antinociceptive effects of (-)-Linalool in Models of Chronic Inflammatory and Neuropathic Hypersensitivity in Mice. *J Pain*. 2010; 11(11):1222-9.
 24. do Amaral JF, Silva MI, Neto MR, Neto PF, Moura BA, de Melo CT, de Araújo FL, de Sousa DP, de Vasconcelos PF, de Vasconcelos SM, et al. Antinociceptive effect of the monoterpane R-(+)-limonene in mice. *Biol Pharm Bull*. 2007; 30(7): 1217-20.

The Effect of *Ducrosiaanethifolia* (Dc.) Boissessential Oil on Hot Plate Model of Pain in Adult Male Rats

Mehdi Abbasnejad, PhD

Professor of Biology Department, Faculty of Science, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Mohammad Sofiabadi, PhD

Assistant Professor of Physiology Department, Faculty of Medicine, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

Ali Mostafavi, PhD

Professor of Chemistry Department, Faculty of Science, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Razieh Kooshki, MSc

PhD Candidate of Animal Physiology, Biology Department, Faculty of Science, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Mohsen Yahyapour, MSc

Biology Department, Faculty of Science, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Received:31/05/2014, **Revised:**29/06/2014, **Accepted:**08/07/2014

Corresponding author:

Professor Mehdi Abbasnejad,
Biology Dept, Faculty of
Science, Shahid Bahonar
University of Kerman, Kerman,
Iran
E-mail: mabbas@mail.uk.ac.ir

Abstract

Background and Purpose: *Ducrosiaanethifolia* is an aromatic medicinal plant native to Iran, and has been used in traditional medicine for controlling infection, reducing anxiety and pain. Since analgesic effect of this plant has not been studied experimentally, the aim of the present research is investigating the analgesic effect of Dc. essential oil.

Materials and Methods: In this experimental study, 48 adult Wistar male rats were examined. Rats were divided randomly into 6 groups ($n= 8$) including: control group, morphine group and Dc. essential oil group (0.06, 0.125, 0.25 and 0.5 ml/kg, IP). Antinociceptive effects of drugs were assessed using hot plate apparatus. The results were analyzed using SPSS using one-way analysis of variance (ANOVA) followed by post hoc Tukey. Differences were considered significant at $p < 0.05$.

Results: The Dc. essential oil (0.5 ml/kg) significantly decreased sensitivity to pain in comparison with control group. Latency to onset of pain significantly increased by the Dc. essential oil (0.125 ml/kg) 60 and 120 minutes after injection compared with control group. Also, the Dc. essential oil (0.25 ml/kg) reduced pain 120 minutes after injection in comparison with control group.

Conclusion: Based on the findings of present study, the Dc. essential oil has analgesic properties and this plant can lead to decreased sensitivity to pain at some doses in the hot plate model of pain.

Key Words: *Ducrosiaanethifolia* (Dc.) Boiss; Pain; Hot Plate Test; Adult Male Rat.